

Nádraží večerní, kde nikdo z lidí úsměv neoplácel,
vlak, co jsme jeli s ním, tady končil a zas do města se vracel,
a my dva [: s bráchou šli jsme dál. :]

Nás budil v trávě den, my vídali, jak stromy ráno brečí,
a do plamínek jen mlčívali spolu stejnou řečí,
je to tak [: dávno a čas to vzal. :]

R: Už dávno bez koní, dva stíny opěšalejch námořníků,
postavy shrbený, co při hledání zašlejch okamžiků
chtěly se [: toulat po hvězdách. :]

Písničky vohraný, co zpíval se mnou, opsal z mého bloku,
mý hlavě dřavý napovídal občas ňákou sloku,
léta je sbíral a všechny znal, léta všechny znal.
R:

Náš vymyšlenej svět byl bez tupců a taky bez chytráků,
šlo v něm i nacházet, co sehnat nejde v žádným obchodáku,
třeba jen [: volnost na cestách ... :]